

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Ham Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:
Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:
Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Alakítsunk Zemplén felvidéki vá- rosaiban „magyar szövetség”-eket.

Irta: Péter Mihály.

— Két cikk. —

Egy alkalommal a zemplén-
vármegyei Kazinczy-kör egyik je-
les tagjával beszélgettünk a kör
feladatáról, a hiányokról, azok
pótlásairól és jövő céljairól. Az
illető érdemes egyén fejtegette
előttem azokat a terveket, mely-
eknek megvalósítása által a
kört életképesebbé lehetne tenni.
Nagyon helyesen monda, hogy a
mai körülmények között a Ka-
zinczy-kör az egész megyére ki-
hatólag egyáltalában nem mű-
ködhetik, nem egy vidéki tag tel-
jesen kívül esik a kör perife-
riáján, a távolság és a költségek
megakadályozzák őt abban, ami
a kör működésére nézve bizony-
nyal csak üdvös lehetne, hogy a
Kazinczy-kör estélyeit élvezhesse;
vagy akár, ha tehetséget érezne
magában egy-egy kérdésnek a
helyszínén, az estélyeken való
tárgyalására, pl. felolvasások tar-
tása által a kör programját nö-
velhetné, gazdagítaná. Az volt
tehát az érdemes férfi terve,
hogy a vidéki városokban fiók-
köröket kellene alakítani. Vá-
zolta előttem e fiókkörök műkö-
dését és azon áldást, mely egy-
egy kis város társadalmi életére
fakadna ezen működésből s egy-
uttal azzal is megtisztelt, hogy

itt Gálszécsen és vidékén vállal-
nám el a propagandát egy ily fiók-
kör felállítására nézve.

Azt hiszem, hogy ezeknek a
közlésével nem követek el in-
discretiót, mert hiszen a propa-
ganda szó maga kizárja ezt. Az-
óta erről a témáról én már
többször gondolkoztam, párszor
a tollat is felvettem, de ismét
letevém, mert éreztem, hogy ugy-
vagyok ezzel a kérdéssel, ille-
tőleg ezen ügy propagandájával,
mint mikor valaki nem egész lel-
kéből akarna írni, szólni, nem
azért, minthogy ha a Kazinczy-
kör jövő sorsáért nem volna ér-
demes dolgozni, és a tárgy nem
volna érdemes arra, hogy az író
inspirálja, s lelkesítse; mert ta-
lán szerénytelenség nélkül ki-
mondhatom, hogy arról a kér-
désről: mikép volna megmozdít-
ható a mi aluszékony társadal-
munk, mikép volna bevonható
valamely irodalmi, szellemi tár-
saság kebelébe, aránylag talán
senki sem írt többet nálamnál
a helyi érdekű lapok hasábjain;
emellett nekem, mint a Kazinczy-
kör érdemtelennél választmányi
tagjának talán kötelességem is
lett volna a propagandában már
is tenni valamit. De hogy még
sem tettem semmit, s miért nem
tettem, el fogom mondani.

A Kazinczy-kör célja nemes,
üdvös és ha e kör ágiszze alatt
mondjuk, fiókkörök alakíthatná-
nak az egyes kisebb pontokon,

pl. Gálszécsen, Varannón, Ho-
monnán, Helmecezen, Tokajban,
Nagyimihályon stb., amely fiók-
körök époly irányban, habár szű-
kebb keretben — ami természe-
tes is, működne, mint az anya-
kör — talán valami eredményt
is el lehetne érni. Utóvégre, bár-
mily szerény eszközökkel ren-
delkezne, de legalább tanu-
jelét adná annak, hogy moz-
gunk, tehát vagyunk, és hogy
van valamely érzékünk a szel-
lemi dolgok iránt, mi a mai kö-
rűlmények közt igazán kétségbe-
vonható; volna egy nemesebb
értelemben vett érintkezési ka-
pocs, egy focus, ami ma nincs;
az ily társaságok felvethetnének,
megvalósíthatnának a helyi tár-
sadalomra nézve sok üdvös dol-
got; egyszóval lehetne tán te-
remteni egy kevés élénkséget,
pezsgést, ami ma hiányzik és a
kis városok életét egy álló tó-
hoz teszi hasonlóvá.

Hát természetesen, én ezt mind
elgondoltam és jónak találtam,
mégis — mint mondtam — le-
tettem mindig a tollat, midőn
erről írni akartam.

Miért? Azért, mert több évi
tapasztalatom, melyet szereztem,
és szereztem közvetlen, szemé-
lyes uton; arra az erős meggyő-
ződésre vezetett, hogy Zemplén-
megye, különösen felvidéki vá-
rosainak, (most csak ezekről
szólok) e városok intelligenciá-
jának s magyar érzésű polgár-

ságának egy speciális irányu
társaságba kell tömörülniök. Nincs
ellene kifogásom, hogy a zem-
plénmegyei Kazinczy-kör vidé-
kieket is számlál tagjai közzé;
nem rosszalom, hogy e kör
még inkább ki akarja hálózatát
terjeszteni és több-több vidéki
tagot akar tagjai sorába bevonni;
hadd gyarapodjék e kör, és a
vidéki tagok sorozatai legyen
egy-egy ér, mely a központba,
a szívbe viszi a vért s onnan
szerte bocsátja Zemplénmegye
egész területére. De nekünk,
felvidéki városoknak, e városok
különös helyzetéről folyó társa-
ságra, mondjuk szövetségre van
szükségünk. Mint Kazinczy-fiók-
kör, e kör alapszabályai alapján
el nem érhetjük azt, amire min-
ket a specifikus kényszer sürget.

Az ember önkénytelenül nyúl
testének azon része, pontja felé,
ahol fáj, ahol szorít valami; a
felvidéki városoknak nincs kiál-
tóbbszüksége, mint ily társa-
ságokat alkotni a kebelökben
élő intelligenciából; amely amel-
lett, hogy a szellemi szükséglet-
nek is hódol, de *feladatát mégis*,
a magyarságnak nem mondjuk,
hogy védelmében, mert támadás-
ról még eddig nem hallottunk —
de a magyarság, a magyarosodás
terjesztésében keresi.

Szabadabb óráimban elmerülök
e vidék történetének tanul-
mányozásába. Elborul a lelkem
azon az óriási tervesztésen, me-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Deák Ferenc.

Irta: Andor Károly.

Örül a szívem, örül a lelkem,
ha olykor-olykor egy galamböszfűrű,
igazi, régi magyar emberrel szóba
állhatok. Fejének haváról a régi, vi-
haros idők viszontagságait olvasom
le, szeméből a régi szép napok és
dicsőség emlékeül néhány felvillanó
sugár tör elő, azután egy nehéz köny-
csepp gördül alá a gondoktól baráz-
dált, becsületes arcon. És én gyer-
meki rajongással hallgatom, mint a
dajkamését, azokat a rég megtörtént,
édesen szomorú, viharosságuk mellett
is lelkesítő, ezerszer hallott és mégis
új dolgokat.

Képzetelem elem varázsolja a
már pusztulásnak indult ősnemesi
kuriákat, ahol az ilyen emberek böl-
csője ringott; szinte hallom a „Cse-
rebogár” altató dudolását, s eltűnik
előlem ez a mai festett erkölcsű, ha-
zudott hazafiságu világ.

Látom a hamisítatlan, tiszta ma-
gyarjellem képviselőit, a hazaszeret-
ben tettekrész, a vendégszeretben és
egyeneslelkűségben páratlan magyar
nemest, aki szerzett műveltsége mel-
let is megőrizte puritán egyszerűsé-
gét; akinek fejében benne volt az
egész római jog és a magyar Corpus
juris minden tétele s nem röstelt

sokszor egy sorba állani mezei mun-
kásaival; akiben otthon senkisé-
m látta a vármegeház lelkes szónokát,
a csatátér rettenetes bajnokát.

Ez volt a magyarság!

Mint egy test állott ki a szabad-
ságtiprók kardvasának s szikrázó
szemmel, a hazafiság tüzetől dagadó
kebelével rohant mindig csak előre,
a hazának vértől ázott csatamezőin
egy eszméért, amely szívének, lelké-
nek olyan szép volt mindig, mint az
Ur imádsága: a szabadságért!

Eltört a kardvas, lehullott a
máriás lobogó, három színére gyász-
fátyol borult Világos térein s az
aradi vesztőhelyen. Zokogott tehetet-
lenségében s bosszuért lihegő kebel-
lél csörgette az elnyomatás nehéz
szolgálatát.

De ez a szomorú csapás megta-
nitotta másra. Amihez karja, kardja
kevés volt: eszével vivta ki a hazája
szabadságát és függetlenségét bizto-
sító alkotmányt.

Oh, mint lélegzett fel egyszerre
a haza a szabadság fölkelő napjának
sugarára! Elhangzott a lepattanó bi-
lincsek utolsó esőrrése, s egy név-
től hangzott az ország s ez Deák
Ferenc neve volt.

Amily csodás lelkesedéssel mon-
dották ki egykor a hadseregteremtő
Kossuth nevet, ugy áldották a békés
harc meggyőzhetetlen bajnokát, Deák
Ferencet.

Ennek az ideálisan szép, egysze-

rűségében is főséges jellemű, tudá-
sában, faj- és hazaszeretében párat-
lan embernek, a magyar alkotmány
megteremtőjének emlékét ünnepelte
október 17-én a magyar nemzet. Minél
szomorubbak a mai viszonyok, minél
borultabb a láthatár, minél kétségbe-
ejtőbb a bizonytalan jövő: annál na-
gyobb szeretettel sirtuk vissza annak
szellemét, aki az egész nemzetnek
alkotmányt, szabadságot és áldásos
békét tudott szerezni — mint maga
mondotta — megtett mindent; amit
papiroson kívívni lehet: kivívta, a
többi a jövő nemzedék dolga.

Aldozunk e nagy férfi emléké-
nek, hisz egy egész nemzet boldog
jövőjének akarta ő megvetni alapját
munkás életével. Ne feledkezzünk
meg a béke áldásos gyümölcseit él-
vezők arról, aki verejtékes munkájával
ülteté el és gondozó a magyar
alkotmány terebélyes fáját. Tanulja
meg az újabb nemzedék is, kije volt
Deák a magyar nemzetnek s őrizze
meg emlékét. Önmagát tiszteli meg
az a nemzet, amely kegyelettel őrizi
nagyjai emlékét.

*
„A Balaton délnyugati vége —
írja Eötvös Károly — gazdag nádas
bozótokban vész el, csak egy kes-
keny folyócska képezi az égszínké-
vítettörnek szelid folytatását. De e
folyócska nem égszínké, igen gyak-
ran nem is szelid. A szeszélyes Zala
ez, mely néha csendes morajjal csa-

tangol medrében, de gyakran haragra
gerjedve, iszapos, sárga hullámokkal
borítja be az egész Zala-völgyet s a
völgy gyönyörű erdőseit.”

E kis folyónak regényes völgyé-
ben volt a Deák-család ősi birtoka:
Kehida, amely állítólag még az Ar-
pádok idejében, 1266-ban épült volna.
Ehhez a birtokhoz Deák Ferencnek
szintén Ferenc keresztnevű atyja
Sójtört szerzte meg s itt született
1803. okt. 17-én Deák Ferenc. Egy-
szerű falusi kuria, mint annyi ezernyi
más s düledező falairól senkisé-
m olvasná le, mily nagy férfi gyermek-
évei fűződnek ez egyszerű épülethez.

Atyja vagyonos köznemes volt,
de korán árvaságra maradt a kis
Ferenc. Az édes anya szerető gon-
doskodását és az édes atya vezető
kezét bátyja Antal pótolta, aki már
ekkor aiszolgabiró volt Kehidán.

A gesztenyefás sójtört és kehi-
dai kuriát nemsokára az iskola vál-
totta fel. Keszthelyen, Pápán, Nagy-
kanizsán és Győrött végezte tanul-
mányait. A nevelés dicsőségéből azon-
ban Kőszeg is ki akarta venni részét.
Valami Koller nevezetű tanító ugyanis
azzal dicsekedett, hogy ő tanította
irni és olvasni Deák Ferencet. Ezt a
kőszegiek el is hitték neki, s midőn
1871-ben a törvényszékek fölállításáért
versengtek a városok, Kőszeg Deákot
is fölkerlte kérésének támogatására
és siettek eszébe juttatni, hogy mű-
veltsége alapját e városnak köszön-

lyet itt századok hosszú folyamán a magyarság szenvedett. Pár évtized óta a magyar kormány mindent megtesz, hogy a multak nagy mulasztásait ki-pótolja, állit kisedovódákat, állit állami iskolákat, sürgeti a tótajku felekezeti iskolákban a magyarul való tanítást; van népnevelést és magyarosodást Zemplénnvármegyében előmozdítani akaró egyesületünk a központban, egy-egy hirlapi cikk, mint a fecske a szárnyával megütö a vizet, érinti és sürgeti a magyar nyelv behozatalát a templomokba és mégis ott vagyunk ma is, ahol a kezdet kezdetén voltunk. Aki a viszonyokkal ismerős: az jól tudja, hogy a magyarosodás terjedése egy festett kép, egy Potemkin-féle vászonmező, vászon falu. A gyermeknek az iskolában esetleg szerzett magyar nyelvi ismerete egy pár év múlva elmosódik. Ha akad is egy buzgó pap bármely felekezetből, aki tovább akarná építeni a magyarság épületét, tehetetlen lesz e szép szándék megvalósítása előtt s látja, hogy az iskolai növendékek az életben néhány év leforgása alatt visszateszt oda, ahol 6 éves korukban voltak.

Miért, mert egy nagy koloszsus áll előttünk, az élet, a viszonyok száz részű koloszsusa, melynek egyik részét kereskedésnek, másik részét iparnak, másik részét eselédkérdésnek stb. nevezzük, melynek mindeniknek a nyelve tót, amely nagy tót áradatban elvész a néhány jóigyekezetű iskola, templomi szöszék stb. magyarosítani akaró törekvése.

Ha a legszebb eredményt érik is el az iskolák a magyarosítás tekintetében, mindezt az eredményt egy csapással elüti e nagy koloszsus: ha e társadalom lelkes emberei sorompóba nem áll-

het. Deák azonban sietett őket felvilágosítani kijelentvén, hogy Kőszegen ő sohasem járt iskolába. A nemes tanács fölsült élelmességén sokat nevettek abban az időben. Koller lelke rajta!

Egy évig Pápán is járt iskolába, de ott valami szigorú tanára volt neki és ő otthagya az intézetet s fölvetette magát a piaristák nagykanizsai konviktusába. Itt négy évig (1813-7.) volt bentlakó növendék. Az iskolában mindig első eminens volt és éles eszével messze kimagaslott tanuló társai fölött.

Egyik volt tanárának állítása szerint a studiumokat, amelyeket a tanulók abban az időben diktálás után irtak le füzetekbe, Deák csak holmi ringy-rongy papírosszeletkékre irta, de azért lelkéjét mindig kitűnően tudta.

Volt egy piarista tanár, aki Deákkal egyidőben járt a nagykanizsai gimnáziumba. Ez sokszor emlegette az ő kedves Ferkó barátját s jóízűen tudta elmondani, mint dobták sokszor hátba labdával a csendes természetű, komoly gyermeket, aki sohasem jászott velük, csak csendes szemlélője volt társai mulatságának.

Mindig szívesen gondolt vissza az itt töltött négy esztendőre s mikor már mint államférfi a gondoktól kimerülten a képviselőház étkező termébe menekült, a köréje gyűlt fiataloknak sok érdekes dolgot mondott el itteni életéről.

nak, és e felvidéki városokban magyar szövetségek alakítása által társadalmi uton nem segítik elő a magyarosodást, a magyar kultusz terjesztését.

Nemzeti iskola és pánszlávizmus.

Irta: id. Berecz Károly.

— október 22.

A történelem tanulságai a legmegbízhatóbb életmutató ugy az egyesek, mint a társadalmi életben. Ezzel az igazsággal mégis hány-szor és hány-szor kell előhozakodnunk, hogy az alvó hazafiságot életre hívjuk.

Folyó hó 22-én Magyarország népoktatásügyének egyik regenátora: b. e. Arvay József, Zemplénnvármegye első királyi tanfelügyelőjéről a zemplénnvármegyei tanítóegyesület közgyűlésén Radács György emlékeztetést fog tartani. Hivatottabb toll erre alig ha akad. Arvay korai halála sok nemzeti reményt sirba vitt meggyékn klasszikus földén. Menjünk el mennél többen a bodrogszirti Athénbe Arvay sírját megkoszorozni s Radácsit hallani!

A vármegye nagy. A felekezeti és nemzetiségi feltékenység még nagyobb. Ung és Bereghez viszonylag kevés állami iskola volt szervezhető. Nemes Lajosra szakad a teher. Neki jó szeme van.

Első dolga is az volt, hogy az Arvay betegsége alatt, Csaszin József s. tanfelügyelő és helyettes uralma alatt felszaporodott gyomot lekaszálja. Vágott is jó rendet.

Első dolga volt a hazafiságban kétes s erélytelen elemektől a már meglevő állami iskolákat szervezni és azokat derék, nemzeti érzéstől lángoló tanítókkal ellátni. Nagy-Mihály, Sátoralja-Ujhely, Varannó, Homonna, Mező-Laborez, Mád: tanubizonyosságai Nemes Lajos derékül megfutott tanfelügyelői pályájának. A „kis Nemes”-ben (igy hittuk Patakon a képezdei jeles történetnánt) nagy erély lakott. De ez az erély is csak sziklán tajtékban megtört habbá lett volna, ha nincs Magyarországnak egy Trefortja s Wlassies Gyulája; s a vallás és közoktatásügyi miniszterium népoktatási osztályának élén egy olyan nemzeti idealizmustól rajongó, vasakaratú, törhetetlen munkakedvvel megáldott miniszteri tanácsosa, mint Halász Ferenc, ki a tanfelügyelőket

Kedves kis apróság a következő eset is. Kanizsán volt nekik egy „informator”-uk. Páter Piusnak hívták. Ez a páter nagyon jó ember volt. Nem volt az az iskolai feladvány, amelynek elkészítésében szíves segítségükre nem lett volna. Ki is használták a fiuk ezt a szívességét, hanem azután szerették is az imadásig. Jól esett nekik, hogy nem kell gondolkodniok; hisz itt van páter Pius, majd megmondja a páter Pius.

Hanem gondolt egyet a kedves páter Pius és meghalt. Jött helyébe páter Martinus. Tagadhatatlanul jó tanár volt, megmagyarázott mindent töviről hegyire. Csak figyelni kellett reá s előadását mindenki könnyen megértette. De a fiuk elszoktak az efféle erőlködéstől, hogy még figyeljenek is, hiszen majd megmondja a páter. Csakhogy páter Martinus nem az a pap volt, aki kétszer papol. „Ohó fráter — mondá — már én azt egyszer megmagyaráztam. Gondolkozzál, majd ráakadsz!”

Rettenetesen rosszul esett ez a válasz a fiuknak. Szidták magukban páter Martinust, nem is gondolván arra, hogy ezalatt lassankint megtanultak figyelni és önállóan gondolkodni.

Mikor Deák kikerült a keze alól, páter Martinus megfogta a kezét s búcsúzóul annyit mondott, hogy menjön még az idő, mikor ezt az ő ridegnek látszó modorát áldani fogja. Meg is jött, Mikor 1848-ban mi-

nehéz munkájokban évtizedek óta böles tanácsos, védelemmel ellátni soha meg nem szűnik.

Nehezen adták fel iskoláikat a reformátusok, még nehezebben a római katolikus hittestvéreink. A miket fel nem adtak: igyekeztek a kor színvonalára emelni.

Leghátul maradt az eperjesi g. k. püspökség fenhatósága alatt álló egyházak iskoláinak tanügye.

Sokat megfordultam a mult évszázad 70-es évtizede elején a természet szépségeit vizsgálni a zempléni Kárpátok aljára. Felháborodva leltem g. katolikus kartársaimnál friss moszkvai és szeptérvári politikai lapokat. Természetesen az u. n. előkelő, az orosz irodalmi nyelvet is értő tanítóknál. Révay, Kazinezy — sehol. — A templomokból messzezeng a „Goszpodii pomiluj.” A gyermekek az iskolában tótul oktattnak, hogy legtöbb helyen a tanító is csak tóri a magyar nyelvet, vagy semmit sem tud. Ennek a khinai falnak a lerontására vállalkozott N. L. után Beregszászy István kir. tanfelügyelő, de az eperjesi püspöki aulában védő fészket remél a zempléni Kárpátok alján tót nyelvel élni-halni akaró siserahad. „Nyelvben él a tót!” ezt tartja.

Ifju főispánunk pedig „nyelvben él a nemzet” feliratu zászlót emel és állami iskolákat akar a pánszlávizmus helyett állítani. De a Sion megmozdul: láthatatlan kezek ellene dolgoznak. Ki kell kutatni a hazafiatlan elemeket a papságnál s a tanítóknál, elvenni tőlök az Árpád vérevel áztatta föld termette kenyeret, hadd pusztuljon, ha nem szereti ezt a szent Hazát.

Ha Bánóczon Hutka József ref. esperes, Sátoraljaúj helyben Miklóssy István gk. esperes s alárendeltjeik idegen ajku egyházakban magyarul zengik Istent, Király, Hazát: tessék a többinek is, ha jó hazafiúi felbuzdulással nem tudnak ráfonyalodni, mert itt mindnyájan egy Haza polgárai vagyunk; magyar itt az úr, s nyelve is, kell, hogy mindnek magyar legyen!

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Anyakönyvi kinevezések. A belügyminiszter az udvai anyakönyvi kerületben ifj. Adorján Endre segédjegyzőt, a trauczonfalviba Schmidt Gyula népiskolai tanítót, a véceibe Székely Győző segédjegyzőt, a megyaszóiba pedig Hám Bódog segédjegyző-

niszterre lett, az üdvözlő levelek között ott volt egykori tanáré is s Deáknak ez esett legjobban, pedig fölemeltette azt is, mennyi keserűséget okozott neki azzal, hogy nem akart kiegészítője lenni, mikor ott győtrődött a feladvány felett. „Neki köszönhetem, hogy lettem, ha lettem, valami; ő tanított meg gondolkodni.”

Felső iskoláit Győrött, majd mint juratos Pesten végezte s mindig az első tanulók között volt s higgadt, nyugodt természetével, gondolkozásának alaposágával itt is mindenkor kitűnt. Tanulmányainak befejezése után Kehidára vonult vissza s csakhamar tevékeny résztvett a megyei életben, hol mint tiszti ügyész, árvaszéki jegyző, majd elnök s kevéssel utóbb mint helyettes alispán működött.

A megyegyűlés volt Deáknak legkitűnőbb iskolája. Aki ismeri hazánk történetét, az fogja is tudni, milyen fontos szerepe volt a vármegyerendszernek a negyvennyolcas idők előtt. A vármegye volt a nemzet jogainak egyetlen védelmezője a bécsiek tulkapásaival s abszolutisztikus törekvéseivel szemben. Hiába volt a bécsiek minden hizelgése, vádjá, katonája, megfélemlítése, minden törekvése hajótörést szenvedett a vármegye erős ellenállásán. Minden megyegyűlés egy-egy kis országgyűlés volt. Különösen Zala tünt ki e tekintetben, ahol Deák Antal mellett Deák Ferenc, a fiatal jogász tünt ki legha-

zót anyakönyvvezetőhelyettesekké nevezte ki.

(Bábatanfolyam Sátoraljaúj helyben. A belügyminiszterium gróf Hadik Béla főispán személyes közbenjárására elhatározta, hogy mivel az eperjesi bábatanfolyam megszüntével a miskolczi hasonló tanfolyam magában nem lesz képes a rá most már fokozatosan háramló feladatnak legalább is azzal a gyorsasággal megfelelni, mely a bábaugy rendezése tekintetéből az ország egyes vidékén kívánatos volna: Sátoraljaúj helyben, az új közkörházzal kapcsolatosan bizonnyos föltétel bekövetkezése esetében bábatanfolyamot létesít. A bábatanfolyamokon ugyanis, a tanításnak a kiképzés alá kerülő nők csekély értelmi foka és az olvasásban való járatlansága miatt kiválóan gyakorlatinak kell lenni, a minek első és elengedhetetlen kelléke, hogy a tanfolyamon sok szülőnő álljon rendelkezésre, minélfogva a sátoraljaúj helyi kórházzal kapcsolatosan létesítendő ilyen intézmény csak akkor állíthatnák fel, ha a most épülőfélben levő, és ezután megnyitandó közkörházi betegforgalomban ez irányban akadály nem merül fel. A miniszterium e végből felhívta a vármegye közönségét, hogy mivel az új közkörházban célirányos szülészeti osztályról gondoskodva lesz: a szülőnők oda szoktatásával az az osztály a bábaképzés céljainak megfelelő irányban fejlesszessék és rendeztessék be.

HIREK.

— Tanügyi kinevezés. A vallás-és közoktatásügyi miniszter Darázs Gizella okleveles tanítónőt a sztrópokói állami elemi népiskolához rendes tanítónővé kinevezte.

— Áthelyezések. A m. kir. igazságügyminiszter Forgách Tivadar volt itteni kir. tvszéki joggyakornokot önkéntesi évének kiszolgálása után újra az itteni kir. törvényszékhez helyezte át. — A helybeli pénzügyigazgatóság Németh Ferenc tokaji adótitstet önkéntesi évének kiszolgálása után ideiglenes minőségben a helybeli m. kir. adóhivatalhoz osztotta be szolgálat-tételre.

— Kápolna felszentelés. Folyó hó 17-én báró Waldbott Frigyes regécshutai vadászlakában az ujonnan épült kápolna ünnepélyesen felszenteltetett. Somsák Elek erdőhorváti-plébános Bubies Zsigmond püspök ur

marabb s bámulatra ragadta mély tudásával és talpraesett, világos gondolkozásával az egész vármegyét.

A vármegye követje az 1832-iki országgyűlésen Deák Antal volt; ő azonban az új reformtörekvések melletti küzdelemre lelkes öcsesét alkalmasabbnak tartván s talán azért is, hogy teret engedjen bálványozásig szeretett öcsésének, az 1833. évben lemondott a követségről s Zalamegye csakugyan az ifju Deák Ferencet küldötte fel az országgyűlésre.

Ekkor nyílt meg Deák Ferenc előtt a dicsőség utja.

Annyi szépet és jót hallottak fölöle a rendek Antal bátyjától és a megyegyűlésről, hogy jó hire már megelőzte s biztosította számára a szabadelvűek barátságát, mely csakhamar a legbensőbb szeretetté vált. Egész udvara támadt, amelyet sohasem éreztetett szellemi fensőbbiséggel és arany humorával mindvégig együtt tudott tartani.

„Mikor Pozsonyba jöttem — beszélte később — boldogult bátyám már előre készítette volt az utamat. Irántam való rendkívüli szeretetében egész a csodával határos fogalmakat terjesztett kollegáim között az én állítólagos értelmi képességeimről. Barátaim tehát örökké a legkülönösebb kérdésekkel ostromoltak. Még késő este, a klubb-gyűléseken, sőt még a tekeasztal mellett is gyötörtek kérdézősködéseikkel. Akkor jutottam arra a gondolatra, hogy a kérdésekre ado-

önagyméltósága felhatalmazása alapján, Kolbay Gergely tolesvai plébános és Koretkó Ede tolesvai segédlelkész segédlete mellett végezte az egyházi szertartást és a kápolnát a boldogságos szűz Mária védasszonyunknak ajánlotta fel. Az oltárkép egy gyönyörű üvegfestmény, mely a híres bécsi Geyling-féle műteremben készült és a menyek királynéját kised Jézussal karján ábrázolja, az alján pedig az alapítók címerén kívül a következő felirást viseli: „Patrona Hungariae ora pro nobis.“ Az ünnepély a lakosság buzgó részvétele mellett ment végbe. Délután a négy báró kisasszony özönnával vendégelte meg az iskolásgyermekeket. A vadászlak nagy éttermében hosszú asztal volt terítve, amelyen 74 vidám, ragyogó arcú gyermek foglalt helyet. Imádság elmondása után a baronesszek válogatott özönnát szolgáltak fel nekik és nem sokára józüen falatozott a vig gyermekesereg; végül pedig lelkesedéssel énekelték el a Hymnuszt. Ezuttal meg kell említenünk, hogy a Somsák plébános buzgó fáradozásai után, Regézi III. után ezelőtt hat évvel létesült iskolák, már is örvedetes eredményt mutatnak fel, amennyiben a gyermekek azokat szorgalmasan látogatják és habár a községek egész lakossága tót, ma az ifjabb nemzedék már folyékonyan beszéli a magyar nyelvet.

— Az első hó. Mondja még valaki, hogy a természetben nincs ugrás. Nos, aki ezt állítja, arra alaposan rácsáfolt a mostani időjárás. Alig két-három hete, enyhe, napsugaras őszi időben volt részünk, ma már benne vagyunk a télben. Hideg, északi szél süvit végig az utcákon s egyik napról a másikra őszi felöltő helyett már téli kabátban járunk. A hideg szél — elég korán — már havat is hozott. Kedden délfél egész rendszeren havazott szőlőhegyeinken, sőt a városban is szálltak alá a hópihéek. Egy-két nappal ezelőtt még a vénasszonyok nyaráról irtak hangulatos és kevésbé hangulatos verseket a ezezon-poéták és ma már fűtött szobában a tél poéziséről faragják a rimeket. Természetesen redakciónk házi poétája is sietett megragadni az alkalmat és az első hőesést a következő szezón-makámban örököltette meg: Soha, soha ilyen esett, ami nálunk ma megesett. — No de kérem — ilyet nem értem, — hogy

mákkal válaszolok s azóta úgy megrogzított bennem az a rossz szokás, hogy akkor is adomázok, ha senki sem kérdez.

Ez időtől fogva terjedett el róla az a hír, hogy olyan az esze, mint egy ókori bölcsés s olyan a szíve, mint egy gyermeké.

Az 1832-6-iki országgyűlésen mondotta leggyűjtőbb beszédjét a legigazított lengyel nép érdekében; ekkor akarták keresztül vinni az urbéri rendezést a jobbágyság fölszabadítása érdekében. Szinte emberfeletti volt a szabadelvűek küzdelme a konzervatívokkal szemben; s Deák mindenütt legelől gyújtott, érvelt, szónokolt, irt, mindhiába, csak az elvi diadallal kellett megelégedniök; de az úttörést megkezdették s a merészség, amelylyel ügyük védelmére keltek, megdöbbentette a bécsi kormányt.

Az 1839-40-iki országgyűlésen már a főrendek is köréje csatlakoznak és értelmének magas színvonala s jellemének érinthetetlen tisztasága a tőle sohasem keresett vezérszerpet szerezték meg számára. Lelke, intézője volt az egész országgyűlésnek. A szabadszólás jogának három hónapig tartó dícső védelmezése s Lovassy, Kossuth és Wesselényi szabadon bocsátásának kivívása az egész ország rokonszenvét nyerték meg számára s egyszerre mind az ötvenkét vármegye táblabírájává választotta, maga az országgyűlés pedig díszes albummal lepte meg.

(Folyt. köv.)

októberben hulljon át — a hó — ez igazán irtóztató! — Tegnap még az egész város — nagy esőtől sáros — s ma délelőtt nagy pelyhekbe — hullott a hó. — Ez megható. — A Magashegy is kopasz ormán — csillog a hó olyanformán — mint amikor cicának — hancurozó kedve támad — a tolette-asztalon — hol skatulya van egy halom — táncol nagyon — ugrik egyet-kettőt, no most — s feldönti a rizsporos dobozt.

— A zemplénavarmegyei orvosok fiók szövetsége f. hó 21-én népes értekezletet tartott, melyet „Boek“ éttermében mintegy 24 terítékű bankett követett.

— Utazás a vasúti kocsitetején. Érdekes utasa volt folyó hó 20-án a Perbenyik felől Sátoraljauhelybe közeledő 417. számú személyvonatnak. Szászi József beregszászi származású, 25 éves asztalossegéd Perbenyiken járva, megunt a gyalogolást. Merészet gondolt és észrevétlenül felkuszott a perbenyiki állomásra berobogó személyvonat egyik III-ad osztályú kocsijának tetejére. Alig ért a magasba, a vonat megindult és Szászi, az élelmes asztalossegéd, nehogy leguruljon, a lámpa kiálló vas-alkatrészébe kapaszkodott s a félelemtől remegve és a nagy hidegtől dideregve úgy meglapult a vasúti kocsitetején, hogy csak akkor vették észre az olesó pénzen utazó utast, mikor a nagy állomáson az utazó közönség nagy ámulatára és derűtsége közben nem ki-, hanem leszállt a vasúti kocsitetejéről. Minden jó lett volna — mint mondá — csak a nagy szél kevés híja, hogy le nem fujta a robogó vonat tetejéről. Egyéb-ként nem viselte meg a szokatlan utazás a jó kedvű iparossegédet, akit megerkezőse után illően fogadott az állomási főnök, majd az állomáson szolgálatot teljesítő rendőr atyjai gondjaira bízta. Szászi Józsefet ezért a merész utazásáért — miután a kihágási büntető törvénnyel került összeütközésbe — megfelelő elzárási büntetés elszenvéde után illetőségi helyére, Beregszászba toloncolják. Visszautazása — hihetőleg — nem lesz olyan kényelmetlen.

— Sulyos baleset érte folyó hó 19-én a m. kir. államasutak helybeli gyártelepén Purger Imre baranya-selyei származású, 37 éves asztalost. A műhely udvarán felállított pallómáglyák tetejéről pallófákat bocsátottak le, melynek egyikét, nehogy eltörjön, a máglya alatt álló Purger megfogott. Eközben a fákot lebocsátó s a máglya tetején álló napszámos ismét lebocsátott egy pallófát, mely az alul dolgozó asztalosra zuhant és fején és a nyakszirtén súlyosan megsebesítette. A sérült munkást a gyártelepről családja házához hazaszállították, a hol most nagy betegesen fekszik.

— Zempléniek a katolikus nagygyűlésen. A Budapesten tartó IV-ik katolikus nagygyűlésre a zempléniek közül is számosan utaztak föl a fővárosba. A gyűlésre föl ment Mailáth József gróf Perbenyikről és városunkból Katinszky Geyza főesperes is.

— A kereskedelmi iskolák reformja. A kormány a kereskedelmi szakoktatás reformját határozta el s megbízta az országos kereskedelmi és ipari oktatási tanácsot, valamint a budapesti kereskedelmi iparkamarát a reformra vonatkozó javaslatok előterjesztésével. Ezek első sorban a tananyag redukálását ajánlják. A nyelvoktatásra vonatkozólag azt ajánlják, hogy azok gyakorlatias módon taníttassanak. Ajánlják továbbá, hogy a felső osztályban gyakorló iroda szerveztessék, kívánják a kereskedelmi iskolák számára lényeges apasztását, gyorsírást tanításának kötelezővé tételét, a közgazdasági ismereteknek gyakorlatias módszerrel való tanítását, az áruismeretnek az érettségi vizsgálat tárgyai sorából való mellőzését, a testgyakorlásnak a tantervbe való fölvételét. Arra a kérdésre, hogy kívánatos-e a kereskedelmi iskolák évfolyamait egygyel

szaporítani, azzal felelnek, hogy a mennyiben a mostani tananyagot lényegesen rövidítik, erre nincs szükség, ha azonban ez nem következne be, akkor az évfolyamoknak szaporítása elkerülhetetlen lesz.

— A építő ipari téli tanfolyam a budapesti m. kir. állami felső építőipariskolában (Budapest, VII. ker. Csömöri ut 74. szám) november harmadikán nyílik meg, a beiratás október 20-tól 28-ig tart. A tanfolyam négy téli félévre terjed; a végbizonyítvány három évi utólagos gyakorlat mellett jogot ad a kőműves, a kőfaragó vagy az ács mesterség önálló üzésére. Szükséges iratok: 1. Keresztlevél, 2. A végzett iskolai osztályokról szóló bizonyítványok, 3. Iparhatóságilag hitelesített bizonyítvány legalább egy évi gyakorlatról, 4. Másodszori himmlőltásról szóló s 5. erkölcsi bizonyítvány. Egy-egy tanfolyamon összesen 28 koronát kell fizetni.

— Cimbalmok, Schunda V. József cs. és kir. udvari szállító hírneves hangszergyárából, árjegyzék szerinti eredeti áron kaphatók Werner Sárika cimbalom-művész cimbalomiskolájában Sátoraljauhelyben, hol a kitűnő cégnek bizományi raktára van.

— Dunky fivérek cs. és kir. udvari fényképezék helybeli műtermékben november hó 1-én (vasárnap) és 2-án (hétfőn) d. e. 9-től 12-ig; és du. 2-5-ig fognak felvételeket eszközölni.

IRODALOM.

A magyar birodalom története. Acsády Ignác történeti munkájának eddig megjelent és nagy feltűnést keltett füzetei most már díszes kötetbe egyesítve is kaphatók. Ezek, mint az egészen új csapáson haladó munkának első kötete, Mátyás király haláláig beszélik el a magyarság történetét. De igazán a magyarságét és nem egyes osztályokét. Nincs a nemzetnek olyan eleme, melyet Acsády figyelmen kívül hagyott volna, úgy, hogy az előtt, aki ebből a munkából ismeri meg hazája multját, egészen új távlatok nyílnak meg és megszabadul attól az előítélet-től, mintha Magyarország története csak a királyok és hadakozó osztályok története volna. Nincs magyar történelmi munka, mely ily élesen kidomborítaná, hogy ezt a nemzetet a benne kialakult néposztályok összessége tartotta fenn, hogy a földmivelé jobbágy-nak, az ipar és kereskedelem utörökének épen olyan részük van hazájuk dicsőségében, mint a csata téren harcolónak, mint a hadseregek vezetőinek. Acsády nemcsak a magyarság külső küzdelmeinek rajzolója, hanem belső vívódásainak szószólója is és hiven feltűnteti azokat a változásokat, melyeken a magyar néplek az évszázadok folyamán keresztül ment. Nemcsak mint katonát és politikust mutatja be a magyart, hanem megrajzolja egyszerű polgárosított tevékenységét is. Nyomon követi szellemi tevékenységének minden alakulását. Es megmutatván, hogy milyen súlyos küzdelmeket vívott meg a magyarság fennmaradásáért, beszámol azzal is, hogy mint használta fel a kivívott eredményeket, mint illesztett minden megszerzett követ államiságának mind magasabbra emelkedő épületébe. Megrajzolja a magyar nemzetet a harctéren, meg otthona meghitt körében, magánéletének legjellegzetesebb vonásaiban. Igazán bámulatos, hogy milyen ügyességgel tudta Acsády ezt a rengeteg anyagot világos, átlátszó képpé tömöríteni, hogy munkájának nagy tudomány értékessége mellett, mint tudja a laikus olvasót is lebilincselni. Lebilincseli ragyogó nyelvével, stílusának emelkedettségével és vonzó előadásával. Tekintetbe véve, hogy az előttünk fekvő rendkívül díszes, félbörkötésű hatalmas első kötetet (792 oldal) 2 színes térkép, 8 színes, 22 más melléklet és 298 szövegtéképszi

ára, — melyet a kiadó Athenacum 18 koronában szabott meg, — valóban olcsónak mondható.

KÖZGAZDASÁG.

* Vetőmagvak. (Mauthner Ödön tudósítása.) Az állandó meleg és száraz időjárás lehetővé tette a még künlevő magvak behordását, miért is ez évben az összes termelő vidékeken szép minőségre számíthatnak. A mennyiséget illetően még nem lehet határozottan nyilatkozni. Vöröshere. (Lóheremag.) Az európai termelő vidékekről jó terméshírek érkeznek s ezért a lefolyt hét elején az árak hanyatlottak, míg a hét vége felé az irányzat megszilárdult, mivel Amerika magasabb jegyzéseket jelentett. Lucernamag. A vetőmagpiacon jelenleg lucernamag iránt érdeklődnek a legjobban s az utóbbi napokban magas árak mellett igen nagy volt a forgalom. Ezen gyors áremelkedés azon körülménynek tulajdonítható, hogy egyrészt Amerika termése oly csekély, miszerint kivitelre nem lesz áruja, másrészt pedig Franciaország termése a kedvezőtlen időjárás következtében annyit szenvedett, hogy csak gyenge középtermésre van kilátása. Az említett okok következtében, e cikkeket nálunk a spekuláció hatalmába kerítette, miért is a jelenlegi árak nem alakultak természetesen a kereslet és kínálat következtében, hanem az üzérkedők által mesterségesen vannak felhajtva. Biborhere. A forgalom szünetel. Nyulzapuka. Egy nagyobb tételt elsőrendű árut 48 koronáért 50 kilonkiat adott el. Fehérhere. A kínálat még csekély s a vételt igen megnehezítik az eladók túlmagas árkövetelései. A vevők ez idén meglehetősen tartózkodóan viselkednek e cikkel szemben, mert tavaly sok pénzt vesztettek rajta. Baltacim. A kínálat csekély. Fűmagvak. Az árak estek egy kissé. Jegyzések nyersáruért 50 kilonként Budapesten: Vöröshere 50—55 kor. Lucerna 58—67 korona.

Kiadótulajdonos: Éhlert Gyula.

HIRDETÉSEK.

A FÜZÖK PÓTLÓJA

Tökéletesíti a testalkatot, teljes kényelmet ad, nem gátolja a fejlődést.

Nincs meg benne azon hátrány, mint a fűzőkben, a Platinum pálcák eltávolítható s könnyen mosható.

Angol patent, orvosi tekintélyek legmelegebben ajánlják. Színek: fehér, szürke és drap. Megrendelésnél a Schlusssóbség mérvadó. Ára 10 kor. Egyedüli főraktár Felső-Magyarországon csak nálam. Egyszermind ajánlom saját gyártmányu keztyüimet, glacé, óz, szarvasbőr, valamint szövött nyári keztyük a legolcsóbbtól a lehető legfinomabbig, dus választékban raktáron tartom.

Mindennemü kötszerek, orvosi műszerek, betegápolási cikkek és gummi áruk.

Valódi párisi különlegességek titoktartás mellett

Blumberg S. E., Kassa, keztyüs és mükötszerész.

KÓTITS LÁSZLÓ

SÁTORALJA-UJHELYBEN

ajánlja több kiállításon kitüntetett
saját készítményü

BORSAJTÓIT.

Borsajtóim alja egy darab tölgyfából, vas részei tisztán kovácsolt vasból, öntött vas kikerülésével vannak elkészítve.

A legegyszerűbb szerkezetű és készítésű, mivel a törköly egy darabban kivethető és a must sem vassal, sem olajjal nem jön érintkezésbe.

Élő fenyőfácskák eladása.

1 db.	lúzfenyő	50—100 cm. m.	Punis picea	K.	—80
1	"	100—200	"	"	2.—
1	"	200—300	"	"	3.—
Idegen 1	"	100—150	Picea morinda	"	4.—
1	"	100—150	" inops	"	4.—
" 1	" sima v. selyem f.	200—300	" Punis strobus	"	4.—
" 1	" Himalája sima f.	100—150	" excelsa	"	5.—
1	" vörösfenyő	100	" Larix europea	"	1.—
1	" feketefenyő	100—200	" Punis austriaca	"	2.—

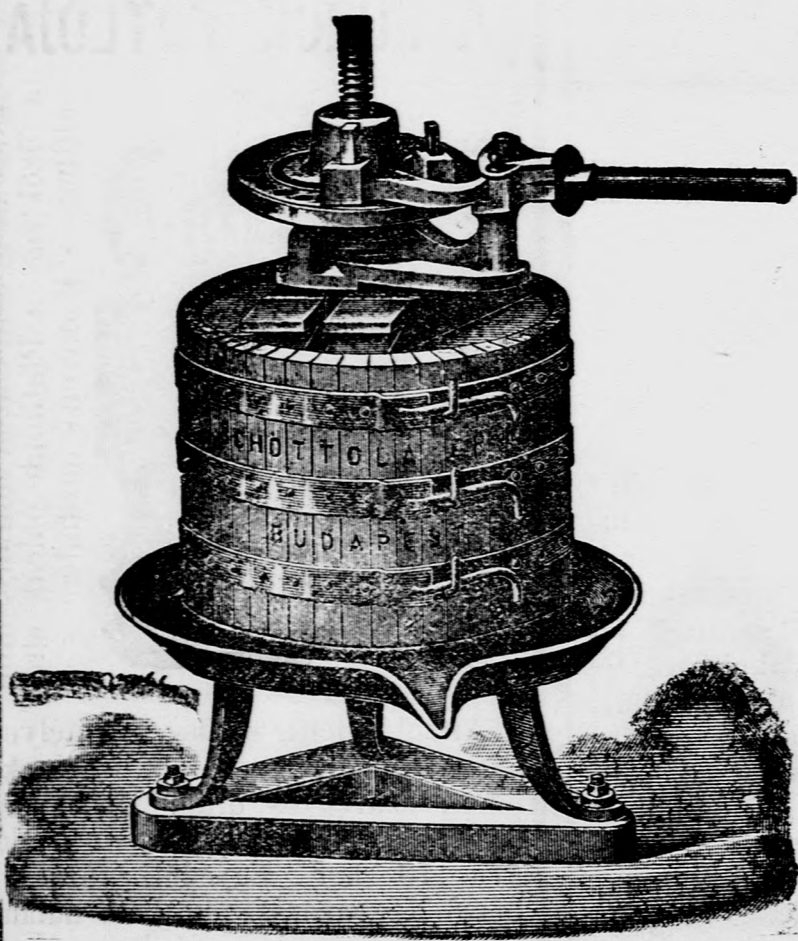
A fenti fenyőfák főképen az idegen fajok n.-toronyai erdőben magról neveltettek fel és ennek következtében ezen vidékre aklimatizálva vannak, minélfogva parkok és udvaroknak is igen ajánlhatók.

A becses megrendelők szíveskedjenek a kívánt mennyiségre újévig megrendeléseket eszközölni, hogy a tavaszi időnyre eléggé korán, fagyos földtömbbel legyenek kiáthatók és elfuvarozhatók.

A megrendelésnél az árak egy negyed részét előrefizetni kérik. — Az árak a toronyai erdőben értendők.

Erdőhivatal: N.-Zoronya, posta Csörgő (Zempl. m.)

SCHOTTOLA ERNŐ, Budapest

Andrássy-út 2. sz.

A ruggyantagyártás meghonosítója Magyarországon

a legnagyobb szőlészeti és borászati szaküzlet

Legnagyobb raktár az összes szüretelési gépek és eszközökben,

SZŐLŐZÚZÓK

bogyózóval és anélkül, MABILLE és DUPLEX-rendszerű

BORSAJTÓK

gőzre és víznyomásra berendezve, a leg-sz. bb és legjobb kivitelben elkészítve.

Gyári raktár borszivatnyukban.

Képes árjegyzék és költségvetés ingyen és bérmentve.

Amerika.

Indulás Havreből minden szombaton.

Französische Linie
utijegyeivel.

Jó és gyors szállítás. Kiváló ellátás likőr és borral. Bővebb felvilágosítást ad ingyen és franco a

Französische Linie
BÉCS, IV. Weyrenergasse 8.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek

a kiadóhivatalban.

Sátoralja-Ujhely nyomtatott a »Zemplén« könyvnyomtató intézetében.

61357/1903. számhoz.

Faeladási hirdetmény.

A magyar tanulmány alap tulajdonába tartozó Zemplénmegye Bodrog-Kisfalud község határában fekvő üzemosztálynak „a” osztágában az 1904, 1905 és 1906. évek alatt kihasználás alá kerülő, összesen mintegy 34⁶⁴/₁₀₀ k. holdnyi cserhántvágásokban található 3000 koronára becsült mintegy 1240 köbméternyi, valamint Bodrog-Kisfalud és Szegi-Long községek határában fekvő üzemosztály 1-ső és 2-ik osztágában, ugyancsak az 1904, 1905 és 1906. évek alatt kihasználásra kerülő összesen mintegy 36⁵⁷/₁₀₀ k. holdnyi cserhántvágásokban található, 4400 koronára becsült mintegy 1300 köbméternyi tölgyfahozam eladása czéljából zárt ajánlati verseny fog tartatni.

Az egykoronás bélyeggel ellátott ajánlatokhoz, a valamely közalap, kir. számtartóságnál vagy kir. adóhivatalnál készpénzben, vagy állami értékpapirokban leteendő 300 illetve 440 korona, ha pedig mind a két üzemosztályra tételik az ajánlat, akkor 740 korona bánatpénz befizetéséről szóló nyugta esatolandó.

Az ajánlatokban az egyes üzemosztályok vágásaiért külön-külön beajánlott összeg számokkal és betűvel kiirandó, — és kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és azokat kötelezőkül elfogadja.

Az ajánlatok f. évi november hó 23. (huszonhárom)-ik napjának déli 12-órjáig a vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszterium, segédhivatali főigazgatójánál nyújtandó be (V. ker. Hold utca 16. sz.)

A később érkezett, a feltételektől eltérő, vagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A versenyzők közötti szabad választás joga, tekintet nélkül a beígert vételárra, illetőleg az ajánlatok elfogadása vagy vissza utasítása a vallás és közoktatásügyi m. kir. Miniszter úr szabad elhatározásának tartatik fenn.

Az eladási feltételek a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium segédhivatali főigazgatójánál (V. ker. Hold utca 16.) az erdő gondnokságnál Telkin (u. p. Paty, Pest megye) — valamint az erdő őrségnél Bodrog-Kisfaludon betekintheők.

Telkin, 1903. évi október hóban.

A közalap. kir. erdőgondnokságtól.

(Utánnomás nem díjazatik)

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
BUDAPEST, Váci-körút 63. szám
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2¹/₂ egész 12 lóerőig, szalmakazalozók, járgány-cseplőgépek, lóhere-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, „COLUMBIA-DRILL” legjobb servefőgépek, „Planet jr.” kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.
Részletes árjegyzék kivanatra ingyen és bérmentve küldetnek.

486/1903. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alább kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a saujhelyi kir. törvényszék 11561/1903. számú végzése által saujhelyi Takarékpénztár javára, Friedman Gyula és társa czigándi lakosok ellen 550 korona tőke, ennek 1903. év április hó 23. napjától számított 6% kamattal és eddig összesen 99 kor. 70 fill. perköltség követelés erejéig ehendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 910 koronára becsült lovak és lócséplőgépből álló ingóságok nyilvános árverés után eladtak.

Mely árverésnek a kir. helmezi kir. járásbírósi V. 277/2. 1903. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis N.-Czigánd községében Oláh János lakásán leendő eszközökre 1903. évi október hó 30-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivat-

nak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző ki-elégítéshez tartanak jogot, a mennyiben ré-szükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóliit kiküldöttnek vagy írásban be-adni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kir.-Helmecczen, 1903. évi okt. 13-án.

Szabó Lajos,
kir. bir. végrehajtó.